

Omdat Gij het zijt groter dan ons hart
die mij hebt gezien eer ik werd geboren.
Verhaast de dag van uw gerechtigheid.
Zie het niet langer aan dat her en der in deze wereld
mensen gemarteld worden, kinderen gedood;
dat wij de aarde schenden en elkaar het licht ontroven.
Zoals een hert reikhalst naar levend water,
doe ons zo verlangen naar de dag dat wij,
nu nog verdeelde mensen, in uw stad verzameld zijn,
in U verenigd en voltooid, in U vereeuwigd.
Gedenk uw mensen, dat zij niet vergeefs geboren zijn.
Omdat Gij het zijt groter dan ons hart
die mij hebt gezien eer ik werd geboren.

Stilte

Lezen: Johannes 3, 1-8

Zeggen:

Het leven van Jezus is van begin tot einde een oproep. Steeds opnieuw is er de oproep tot bekering. Bekeren houdt in dat je de moed opvat om in de spiegel te kijken en grondig na te gaan wat er niet goed gaat in je leven. Bekeren betekent dat je bereid bent om, als het nodig is, om te draaien en weg te draaien van fouten en mislukkingen. Om vervolgens een nieuwe start te maken. Want alleen zó is het mogelijk om als mens te groeien. Groeien is soms alleen mogelijk door weer bij nul te beginnen. Midden in je leven sterven om opnieuw geboren te worden. Op weg naar Gods koninkrijk.

Bidden:

Eeuwige en ongeziene, die onze God wilt zijn, open uw hemel en maak het licht op aarde, opdat wij in de ogen van het kind, dat in deze nacht geboren is,	uw aangezicht bespeuren en voorgoed mogen weten hoezeer Gij ons liefhebt en met ons wilt zijn, alle dagen en nachten van ons leven, tot in eeuwigheid. Amen.
---	---

Uit: Dienstboek, een proeve.
Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer, 1998.

Zingen als slotlied: Uit uw hemel zonder grenzen

(Gezang 161 uit het Liedboek voor de Kerken; Verzameld Liedboek pag. 245)

1. Uit uw hemel zonder grenzen
komt Gij tastend aan het licht
met een naam en een gezicht
even weerloos als wij mensen.	3. Als een vuur zijt Gij verschenen
als een ster gaat Gij ons voor
in den vreemde wijst uw spoor
in de dood zijt Gij verdwenen.	5. Als een woord zijt Gij gegeven
als een nacht van hoop en vrees
als een pijn die ons geneest
als een nieuw begin van leven.
2. Als een kind zijt Gij gekomen
als een schaduw die verblindt
onnaspeurbaar als de wind
die voorbijgaat in de bomen.	4. Als een bron zijt Gij begraven
als een mens in de woestijn.
Zal er ooit een ander zijn
ooit nog vrede hier op aarde?	

Tekst Huub Oosterhuis; melodie: Jaap Geraedts.

Deze liturgie is samengesteld door Esther Fennis-Disveld, redactielid van *Open Deur*. Zij schreef ook de gesproken teksten en gebeden (tenzij anders vermeld).

Deze liturgie hoort bij het kerstnummer van *Open Deur*, oecumenisch maandblad, december 2006. Losse nummers van *Open Deur* zijn te bestellen bij Boekencentrum Uitgevers, Postbus 29, 2700 AA Zoetermeer, tel. 079 - 3628628, e-mail: abonnementen@boekencentrum.nl, internet: www.open-deur.nl. Een proefabonnement kost 5 euro (vier nummers), een jaarabonnement 26 euro (elf nummers).

OPEN
DEUR

OECUMENISCH MAANDBLAD
Jaargang 30 / LITURGIE
December 2006

Kind ons geboren

Kerstliturgie

Inleiding

In deze kerstviering staat het begin van Jezus' leven centraal. Er wordt verteld over Gods belofte van bevrijding, die er geweest moet zijn en in vervulling is gegaan. Over bijzondere gebeurtenissen rondom de geboorte van Jezus. Een bijzonder mens moet immers een bijzonder kind geweest zijn. De kracht die zich later in Jezus tentoonspredde, moet al eerder aanwezig zijn geweest. Al wat is, heeft immers een oorsprong en al wat zijn zal, is nu al in de kern aanwezig. Zo is het ook met ons allemaal. Als wij geboren worden, hebben we alles in ons om een goed mens te worden. Wij zijn zelf al de bron waaruit wij kunnen putten. God heeft ons zoveel kiemkracht meegegeven dat wij kunnen worden wie we al zijn: kind van God.

Daarom gaat het met Kerstmis niet alleen over Jezus. Ook in ons eigen levensverhaal kunnen we ontdekken waar God aan het begin stond. Maar ook waar duisternis ons bestaan ging beheersen en we steeds meer gingen verlangen naar het licht.

Aansteken van vier kaarsen

Zeggen:

Moge het licht dat wij dit uur ontsteken
méér zijn dan een bang vlammetje
dat vecht tegen de kracht van de duisternis.
Moge dit licht de hoop uitstralen
dat het donker van deze nacht zal wijken
voor een nieuwe dageraad.
Moge dit licht ons doen inzien
dat de liefde van God
ons tastbaar nabij wil zijn.
Moge dit licht ons sterk maken
om het geloof dat in ons leeft
te laten stralen voor de wereld.

Zingen: De nacht is haast ten einde

(Gezang 130 uit het Liedboek voor de Kerken, couplet 1 en 4)

1. De nacht is haast ten einde, de morgen niet meer ver. Bezing nu met verblijden de heldre morgenster. Wie schreide in het duister begroet zijn klare schijn als hij met al zijn luister straalt over angst en pijn.	4. God lijkt wel diep verborgen in onze duisternis maar schenkt ons toch een morgen die vol van luister is. Hij komt ons toch te stade ook in het strengst gericht. Zijn oordeel is genade, zijn duisternis is licht.
--	--

Tekst: Jochen Klepper, vertaling J.W. Schulte Nordholt; melodie: J.Petzold.

Lezen: Lucas 1, 26-38 (of de versie van Hamzah Zeid Kailani. Zie Open Deur, blz. 5)

Zeggen:

God doet een belofte, maar het lijkt een onmogelijke belofte te zijn. Maria laat echter enkel verwondering toe. Ze sluit zich af voor de vele vragen die in haar verstand opkomen. Ze besluit haar gevoel te vertrouwen en zich over te geven aan de toekomst. Maar ze kan niet weten wat de geboorte van haar zoon Jezus teweeg zal brengen. Ze kan niet voorbereid zijn op wat ze nog allemaal met hem zal moeten doormaken. Haar geloof zal haar echter hoop en kracht blijven schenken.

Ook wij kunnen onze eigen perspectieven niet zien. We leven van dag tot dag, in de hoop dat rampspoed ons bespaard blijft en we de tijd krijgen om ons bestaan in te vullen zoals we graag willen. Vaak beseffen we niet dat iedere dag een nieuw begin is en dat er iedere dag iets kan doorbreken van Gods belofte. Durven we daar wel in te geloven?

Bidden:

Goede God,
geef dat wij net als Maria
ons hart voor U kunnen openen
en durven te geloven
in Uw belofte
van verlossing en vrede.
Maak dat wij erop
durven te vertrouwen
dat een nieuw begin
altijd mogelijk is. Amen.

Zingen: Vanwaar zijt Gij gekomen

(Gezang 533 uit Gezangen voor Liturgie, lied 168 in Verzameld Liedboek)

1. Vanwaar zijt Gij gekomen, wij wisten niets van U. In onze stoutste dromen was God nooit hier en nu. Een nieuwe God zijt Gij die onder ons wil wonen, zo ver weg, zo dichtbij.	2. Gij zijt ons doorgegeven, een naam, een oud verhaal, uw woorden uitgeschreven in ied're mentaal. Ons eigen levenslot met uw geluk verweven, zo zijt Gij onze God.	3. Gij zijt in ons verloren, wij durven U niet aan, uw stem in onze oren, uw komst in ons bestaan. Een mens van vlees en bloed, een kind voor ons geboren, een mens die sterven moet.
--	--	---

Tekst: H.Oosterhuis; melodie:
Michael Praetorius, 'Er is een roos ontsprongen'.

Lezen: Lucas 2, 1-7

Zeggen:

God vervult zijn belofte. Er wordt een kind geboren.

Zingen: Eer zij God in onze dagen

(Gezang 134 uit het Liedboek voor de Kerken, couplet 1 en 2)

1. Eer zij God in onze dagen, eer zij God in onze tijd. Mensen van het welbehagen, roept op aarde vrede uit. Gloria in excelsis Deo, Gloria in excelsis Deo.	2. Eer zij God die onze Vader en die onze Koning is. Eer zij God die op de aarde naar ons toe gekomen is. Gloria in excelsis Deo, Gloria in excelsis Deo.
---	--

Tekst: Willem Barnard.

[Desgewenst: Lezen: Kerstverhaal 'Koningskind' uit Open Deur, pagina 10]

Lezen: Matteüs 2, 1-3

Zeggen:

Het is een universeel verhaal. Niet alleen vanwege de kwetsbaarheid van het jonge leven, maar ook vanwege de strijd tussen goed en kwaad. Zodra goedheid en liefde aan het licht komen, worden zij bedreigd door de donkere machten van het kwaad. Als een duistere schaduw hangt de dood over ieder nieuw leven heen. Vooral het leven van Jezus stond in het teken van het kruis. Geen wonder dat zijn geboorteverhaal al vooruitwijst naar komende moeilijkheden. Ook dat hoort bij Kerstmis.

Zingen als voorbede: Groter dan ons hart (Uit: Verzameld Liedboek, p. 558)

Gij die geroepen hebt 'licht', en het licht werd geboren,
en het was goed, het werd avond en morgen, tot op vandaag.
Gij die geroepen hebt 'o mens' en wij werden geboren,
Gij die mijn leven zo geleid hebt tot hiertoe dat ik nog leef.
Omdat Gij het zijt groter dan ons hart
die mij hebt gezien eer ik werd geboren.
Gij die liefde zijt, diep als de zee, flitsend als weerlicht,
sterker dan de dood, laat niet verloren gaan één mensenkind.
Gij die geen naam vergeet, geen mens veracht,
laat niet de dood die alles scheidt en leegmaakt,
laat niet de tweede dood over ons komen.
Omdat Gij het zijt groter dan ons hart
die mij hebt gezien eer ik werd geboren.
Voor allen die gekruisigd worden wees niet niemand,
wees hun toekomst ongezien.
Voor mensen die van U verlaten zijn,
voor allen die hun lot niet kunnen dragen,
voor hen die weerloos zijn
in de handen van de mensen.
Voor uw naamgenoten in ons midden:
vluchtelingen, vreemden, wees niet niemand.
Voor hen die kracht uitstralen, liefde geven, recht doen,
dat zij staande blijven in ons midden.
Omdat Gij het zijt groter dan ons hart
die mij hebt gezien eer ik werd geboren.
Gij die tegen alle schijnbaar noodlot in ons vasthoudt,
Gij die vreugde schept in mensen,
Gij die het woord tot ons gesproken hebt dat onze ziel vervult;
laat ons niet leeg en verloren en zonder uitzicht,
doe ons opengaan
voor het visioen van vrede
dat sinds mensenheugenis ons roept.